

Преди обѣдъ азъ стигнахъ дома си . Около обѣдъ дойде и баща ми , и тогава вече са научихъ , че азъ съмъ билъ избавенъ отъ него . Отъ онова време азъ оставихъ овчарството и козарството и заловихъ са за бакалджкъ ; но това занятие не бѣше за мене — за свободниятъ човѣкъ е твърде тѣжко да продава на гаджелите за три пари сирене и да слуша всевъзможни псувни . Скоро азъ оставихъ бакалджкътъ и заловихъ са за касапкъ . Разбира са , че и това занятие не бѣше въ състояние да удовлетвори моите желания . Въ продължение на три години азъ изгубихъ половината отъ капиталътъ си . Турските чиновници земаха мѣсо на вѣра и никога ми не плащаха . Само изъ конакътъ имахъ да земамъ повече отъ 4,000. гроша . Иди ти и прави търговия , когато въ царството не съществува никакавъ рѣдъ и когато почти сѣки турчинъ е крадецъ ! Турските чиновници са хранатъ безплатно по сичка България . И така , азъ напустихъ касапкътъ и захранахъ пакъ да купувамъ овце , кози и говѣда и да ги прецродавамъ на касапите .

Въ 1855. г. умрѣ майка ни . Послѣ смъртъта ѝ ние останахме двамина брата и двѣ сестри . Баща ни още живѣше . Въ това също време между народътъ са бѣше распространилъ такавъ единъ слухъ , че българете могатъ да са дѣлатъ между себѣ си сами , безъ да искатъ позволѣние отъ турските власти . Тоя слухъ ни накара да повикаме по-първите отъ нашите граждани , съсѣдите си и роднините си , и да раздѣлимъ онова , щото бѣше останало отъ майка ни . Сестрите ми бѣха вече омѣжени . Подиръ три години нѣкои си тур-